

Egres

Cogito, ergo sum (Gondolkodom, tehát vagyok)

Év végén, új év kezdetén az emberek elgondolkoznak az idő múlásán. Vajon mit csinált jól? Hol hibázott? Mit kellett volna tennie? Jól használta-e a számára adott talentumokat? Mivel-, hogyan segítette embertársait jócselekedeteikben?

Hogyan végezze feladatait? Mit kell az előzőektől eltérő módon, kötelességszerűen emberi módon teljesítnie?

Általában is helyes, ha az ember más alkalmakkor is felteszi magának a fenti- és hasonló kérdéseket. Az ember, gondolkodó lény. Helyesen, jóakarató cselekvésre törekszik.

A Helytörténeti Baráti Társulat, amely emberek cselekvő közössége, szintén végez hasonló felméréseket. Felméri tetteit, éves tevékenységi tervet készít. Örül jótéteményeinek, kesereg kudarcain. Kell, hogy mindig jó úton járjon.

A múlt esztendőben társulatunk folytatta vállalt közhasznú tevékenységét. Népfőiskolánk – bár szűkös keretek között –

megtartotta tavaszi-őszi előadás-sorozatait. Falufejlesztési Körünk rendszeresen ülésezett, közéleti eredményei elmaradtak a lehetőségek mögött. Dalos Körünk (Caravan zenekar, Mécs László Irodalmi Kör, Gyöngykoszorú tagozata) szerény vállalásait teljesítette.

A tagság lélekszámban, eredményességben mégis fogyatkozott. Még sem ezért kongatjuk a vészharangokat, hanem gondolkodásunk arra készítet: a jó munka meghozza gyümölcsét. Erre tanít hitünk, a történelem, a magyarság jeles személyiségei, jó példaképei. Van kitől, mit tanuljunk.

Minden évben megemlékezünk Szent István királyunkról. Ebben az évben különös, 1000 éves évforduló emlékeztet családjára. Fia, Szent Imre

herceg 1007-ben született. Neveltetése, az államalapító király művének, a keresztény Magyarország megteremtésének és megerősítésének folytatására irányult. Eredményesen. Ismeretekben való gazdago-

dása, életvitele, szüleinek tisztelete, tiszta ifjúsága példázza a töretlen jóra való törekvését. Korai tragikus halála (1031) szakította meg a jó példát nyújtó, a mindenkori magyarokra is érvényes „Intelmek”-ben is megfogalmazott és megvalósított, atyai tanácsok követését.

Ugyancsak követésre méltó, a különös kegyben is részesült Árpád-házi királyok családjának másik személyisége: Szent Erzsébet. Születésének nyolcszázadik évfordulóján reá is emlékezzünk. A pozsonyi várban, II. András és Gertrúd szülők, 1207-ben született, gyermekeként. Családja iránti elkötelezettsége, ragaszkodása hitéhez, szüleihez, férjéhez, gyermekeihez, az elesettek megsegítésére fordított áldozatkészsége, szolgálata napjainkban különösen példa értékű.

Ember küzdj és bízva bízzál! Olvashatjuk Madách költeményében. Alapszabályunkban hasonlóra vállalkoztunk. Társulatunk eddigi szerény eredményei arra utalnak, hogy tudatos, közhasznú céljaink megvalósítására végzett tevékenysége nem volt hiába való.

Barátaink közül többen elhunytak, sokan kiléptek vagy megszűnt a társulati tagságuk. Mi és a hozzánk csatlakozók, akik továbbra is vállaljuk községünk megtartó erejének növelését, lakosságunk jó közérzetének javítását gondolkodunk, hogy cselekedjünk.

Alapító elnökünk hagyta ránk intelmét: A szülőfaluért lehet sokat tenni, de eleget soha!

BaGi

Piros Pünkösdi Rózsa

Május 28-án – pünkösdhétfőn – hagyományos, baráti találkozót rendezünk az alábbi program szerint:

15.00 órákor: Orgona koncert a templomban Orgonál: *Benedek József*, a műsorban elhangzik: Kodály Zoltán: Organoedia-jából az Introitus és Kyrrie, Liszt Ferenc: Szent Erzsébet legendája c. oratóriumból az előjáték ill. a Missa pro organo.

16.00 órákor: *Katona Zoltán* festőművész kiállítása a plébánia „Apostolok szállásán”. Megnyitja: *Balázs Sándor* tanár.

20.00 órától zenés (zártkörű) multság a művelődési házban. A zenét a CARAVAN zenekar szolgáltatja.

Mindenkit szeretettel várunk!

Kétszer egy százalék

Kedves Barátunk!

A Társulat Elnöksége köszönetet mond mindazoknak, akik az elmúlt évben jövedelemadójuk 1%-ának kedvezményezettjeként a HBT-t jelölték meg. Ez évben is jövedelemadójuk kétszer egy százalékát lehet lelkiismeretük szerint az arra jogosultaknak juttatni. A társadalmi szervek, támogatásánál kérjük megjelölni a HBT-t.

a kedvezményezett neve :

Helytörténeti Baráti Társulat

a kedvezményezett adószáma:

19181943-1-13

a kedvezményezett neve:

Magyar Katolikus Egyház

kedvezményezett technikai száma:

0011

Távol Európától

Amerika Kanadából

V. Rész

Nem egészen egy évvel később én is munkanélküli lettem, az iroda bezárt, a bútorokat is eladták. Meglehetősen tragikusan fogtam fel, ilyesmiben eddig nem volt részem. Az elmúlt kilenc év alatt sokan cseréltek azonos körökben munkahelyet, így sok ismerősöm, barátom lett erre-arra. Mind velem azonos sorsra jutott, teljesen reménytelennek látszott a szakmában való elhelyezkedés. Úgy gondoltam, ez a helyzet végleges marad. Járt volna munkanélküli segély, de én felvételre jelentkeztem a legnagyobb, legjobb áruházak egyikébe eladónőnek. Jobb, ha abban is gyakorlatot szerzek, hátha az marad a foglalkozásom.

Felvettek az exkluzív cipőosztályra, ahol csak csillagászati árú cipőket árultak az eddig általam nem látott felső tízezernek. Süppedő szőnyegen, magas sarkú cipőben álltam napi nyolc órán keresztül. Csak akkor ülhettem le a cipőket próbálgató hölgyek lábai elé, amikor a három eladó közül rám esett a választás. Ez gyakran megtörtént, mert hamarosan saját vevőköröm alakult ki, mivel legtöbb esetben barátságos társalgásba kezdtem, hogy az alatt kissé kipihenjem magam. Volt, aki olaszországi útra készült, annak hasznos, gyakorlati tanácsokat adtam, melyek nem találhatók az útikönyvekben, ugyanis 1977-ben szép utat tettünk Itáliába. Sok-sok nevezetesség, szépség mellett nemcsak Puccini házát láttuk, de kis olasz barátomét is a turistát sose látott Deliceto nevű faluban, hogy fényképet adhassak a helyről, ahol gyerekként szüleivel, négy testvérével élt, és a tizenöt év alatt hazalátogatásra egyiküknek sem volt lehetősége.

Cipőt próbálgató másik hölgy figyelmét felhívtam arra, hogy csalódhat ha csak tengerpartért megy Spanyolországba, ahogy azt tervezte, mert a Costa del Sol partja kavicsos, a Földközi tenger szennyezett és köves, arra alkalmasabb Bahamas türkiz színű, fehér homokú tengerpartja. Volt miről mesélnem, mert Houstonból visszafelé jövet megajándékoztam magam ott egy hét szabadsággal, melynek árát napidíjamból koplaltam meg.

Nem nagyon vonzott a cipőeladással egybekötött útikalauzi foglalkozás. Ezután, mivel már volt e téren is „kanadai gyakorlatom”,

könnyűszerrel kaptam meg egy butiknak egyáltalán nem mondható kis ruhaüzlet eladói állását. Egyetlen eladó voltam, a tulajdonosnő sokszor be se jött, reám bízta a boltot. Jól ment az üzlet, Aviva egy másik megnyitásán törte a fejét, teljesen rám bízta volna a jelenlegi vezetését. Nem vállalhattam, mert megtudtam, hogy a Munkaügyi Minisztérium átképző tanfolyamot hirdet megfelelő végzettségű és gyakorlatúak számára. A tanfolyamot megkaptam, aminek színhelye egy városon kívüli technikai főiskolában volt, naponta éjjel tizenkettőtől reggel hétig. Számítógéppel történő tervezés és rajzolás. Akkor még nagyon drága volt a számítógép idő, hatvan dollár óránként. Nappal a diákok használták, délután azok, akik kifizették érte a háromezer dollárt, éjjel a munkanélküliek.

Ez a három hónap volt kanadai életem legkeservesebb időszaka. Szerencsémre, egy volt kínai munkatársam vitt, hozott a hosszú úton a nagy forgalomban. Sokszor úgy éreztem, nem bírom tovább, emberkínzás hetente éjjel kettőkor dolgozatokat íratni, a számítógép méteres parancsait memorizálni, könyv nélkül alkalmazni. Én voltam a legidősebb, már ötven éves. Legtöbb fiatalnak volt valami korábbi számítógép ismerete, nekem semmi. Reggel hazafelé hatalmas kamionok között a gyorsforgalmi úton, a kimerültségtől keserű epe marta a torkom. Amikor nyolc után beestem az ágyba, megindult kint a légkalapács, ugyanis az utca túloldalán két nagy ház építésébe kezdtek. Tudtam, hogy vért verejtékezve is ki kell tartanom, ha valaha is vissza akarok kerülni a szakmamba. Túléltem, megkaptam az oklevelet és hamarosan egy „ideiglenes” munkát egy kissé fejlettebb rendszerű számítógépen.

Olajfinomítókra nem volt szükség, nem érte meg feltárni a kanadai olajt, olcsóbban vették az araboktól. Itt egyéb kémiai folyamatokkal foglalkoztak. Egy évig tartott, a C.I.L is megszűnt, újra munkanélküli lettem, de ekkor már csak négy hónapig. Volt munkatársak innen-onnan, segítettek egymást, hol engem vitt be valaki, ahol éppen kis munka adódott, hol én mást. Soha többet nem jött vissza a régi idő...

Eleget írtam unalmas munka témáról, jöjjön valami más is. Az Egyesült Államokból

nem sokat láttam Houstonon kívül. Kétszer megnéztük New York-ot, ami tizenegy órás út kocsival. Először a hetvenes évek elején Bánó Sanyival és feleségével, másodsor Németországból jött rokonaim szeretnék volna látni, ha már ilyen messzire eljöttek. Az első alkalommal Manhattan-ben egy középszerű hotelban szálltunk meg, az utca túloldalán felfedeztünk egy olasz vendéglőt, ott szándékoztunk vacsorázni. Első látványként két férfit láttunk, az egyik a földön feküdt, a másik rajta térdelt, püfölte, ahol érte miközben kihúzta zsebéből a tárcáját. Jöttek-mentek az emberek mellettük, senki nem nézett rájuk, a járdaszélen hullámpapír takarójuk alatt már éjszakai nyugalomra tért utcalakók is megszokott látvány lehetett.

Az étteremben sokan ültek, még csak nyolc óra volt, de az ajtót zárva találtuk. Amikor a pincér észrevett bennünket, az üveglakon keresztül alaposan szemügyre vett, azután beengedett, utánunk visszazárta az ajtót. A konyha már becsukott, szabadkozott, de jól tudtuk, hogy nem ez volt a valódi ok. Így tartották kívül a „nem kívánatos elemeket”. Több helyen láttuk, hogy az ékszer üzletekben rendőrök helyett véredek ültek.

Kocsival behajtottunk a Harlembé is, ahol rajtunk kívül fehér ember nem volt látható. Betört ablakú házak kapujában rossz külsejű feketék álldogáltak. Egy rendőrautó húzott

mellénk, a rendőr felszólított, hogy kövessük, és kivezetett a veszélyes negyedből. Még városnéző buszok se mentek be a Harlembé.

Később az új, erőskezű rendőrfőkapitány megtisztogatta a várost, jobb lett a közbiztonság. Neki jutott a 2001 szept.11 szörnyű pusztítása utáni munka is.

Öt évvel később mentünk vissza négy napra New York-ba. Akkorra mi is jobban kiismertük magunkat, a méreteiben is félelmetes városban. Kis hajóval kimentünk a Szabadság szoborhoz, belül felkapaszkodtunk, a véget nem érőnek tűnő csigalépcsők tömkelegén a szobor pártájába, de lemondtunk a magasba tartott kéz fáklyájának eléréséről. Az Empire State Building kilencvenkettedik emeletére szerencsére lift vitt fel, onnan néztük estiivilágításban a várost, lent hangyáknak látszó emberek nyüzsgését. Láttuk a Radio City Hall csillogó-villogó revüjét, a lábaikat dobáló lányokkal, egyik délelőtt a Lincoln Centert, ahol a Metropolitan-ból kifelé jövet szembetalálkoztunk a nagy Pavarottival. Sajnos, nem volt lehetőségünk előben meg is hallgatnunk. A félnapos városnéző busz túra során minden olyan helyre eljutottunk, ahová másként nem lehetett volna belépésünk. Még büszkén állt a Trades Building két ikertornya.

Charlott N.

Tuktü

Tudósítás a képviselő - testületi ülésről

Az Önkormányzat február 15-én, 417.399 eFt bevétellel, 47.183 eFt hiánnyal elfogadta a 2007. évi költségvetését és Munkatervét.

Módosította a Szociális és Gyermejjóléti Intézményfenntartó Társulás Megállapodását. Elfogadta a Kistérségi Gazdasági Központ (KTG) Alapító Okiratát, és véleményezte a 2007. évi költségvetését.

Határozott pályázat előkészítő alap létrehozásáról és Bag Önkormányzatának 2007-2013. évi fejlesztési elképzeléseiről.

Elfogadta az éves kulturális- és sportrendezvények, előnyös változtatásokat jelző ütemtervét.

Új község – Kerekharaszt – belépésével módosította az állati hulladék létrehozásával és működtetésével kapcsolatos megállapodást.

Ezután elfogadta az üzletház előtti terület aszfalt-terítésének, Bag TC 96 közüzemi és az Új Bagi Hírlap költségeinek rendezését.

Végül az Internet szolgáltatás díjáról, az Aszódi Rendelőintézet működésének támogatásáról és az Önkormányzat PVCSV - tulajdonjoga rendezésének jogi képviselőjéről döntött a képviselő-testület.

Hajnali harangszó

Kongatom piros harangom, ifjú szívem
kongatom.

Szörnyű éj volt: a megőrült csillagok mind
vért röhögtek,
vad vigyorral vért köpött a máskor lányos,
szűzi hold.

És az Ember: sárkány-magból sarjadt fattya
véres rögnék
elfeledte, hogy az arca régen Krisztus arca
volt.

Álmodott vad háborút és vér csurgott le
testén, lelkén
s népek közt és szívek közt a szivárványhíd
leszakadt...

Jaj, mocsár van, fürtelem van még mindég a
lelke telkén,
Sátán gubbaszt éltünk fáján s mind levágja,
ami jóság
bimbósodva kifakad.

Elég volta az éjszakából! Álmodjunk már
hajnalt végre!

Milliónyi kakas torka! kurjants, hajnalt
hívogass!

Minden szívből, piros szívből kukorékold fel
az égre!

Minden vándort útra küldj és minden csírát
szólogass!

Kongatom piros harangom, ifjú szívem
kongatom.

Undorít a lápos róna. Szent magasba lesz
lakásom:

Égig ér a jóság tornya, már ezentúl ott lakom
S két szemem csak ámul minden apró élet-
mozduláson

s kongatom piros harangom, ifjú szívem
kongatom.

Most idézlek minden szépség, minden
dolgok színessége,

minden magból minden élet, minden szívből
minden jóság jöjj elő!

Színesedjetez harasztok, mókáz virgonc ágak
vége,
Bár már dér puhít kökénykét s zúzmarás a
legelő.

Hollószárnyban is pár lappang s minden
ember-szívbe mélyen
vár a jó mag, melyet egykor elszórt a nagy
Magvető,
minden szívből minden bíbor hajnalodj most
szent-kevélyen!

Csábíts, célok mágnesujja, lábat messze
szöktető!

Minden munka célhoz érjen, darvak szárnya
délre szálljon,
minden bokron szél zenéljen, felhő, forrás,
fussatok,
égi jóság, harmatozz s légy mézes szó a
szitkos szájon!

Kongatom piros harangom, ifjú szívet
kongatok.

Nem vagyok én mesehős és kis harang az én
harangom,
mégis, azt kívánom, minden ember hallja
meg
s Afrikában, Indiában, északsarkon, déli
sarkon
Minden dühtől sápadt arcot szégyen pírja
marja meg!

Kis harang az én harangom, ám ha rája
rezonálna
Minden szív és összekongna: úgy megnőne
szózatom,
Mint a végítélet holtat létre keltő
harsonája...

Kongatom piros harangom, ifjú szívem
kongatom.

Uramisten, add meg nekem. Úgy zenéljen kis
harangom:

kongásában minden testvér élte titkát lelje
meg:
társat sejtessen szíve mellett, aki koldusan
barangol.
testvért, vele együtt sírót, aki álmokat
temet...

Mondogassák a szegények: lelkünk kottájára
kongat,
gazdag mondja: bennem is még emberség
után kutat
és a vének: ránk köszönt régi, ifjú
hajnalunkat,
ifjak, lányok: a szívünkéből szórja szét a
hangokat.
Tánc feszüljön a harangban: hajnaleMBER
szirom-tánca,
mely magyar lányt, tót fiúcskát testvér-
tánra pöndörít,
gyermekkezet gyermekkézbe, lelket fűzzön
tavasz-láncba!
Gyűlöltünk már Káin óta vérivásig,
csömörig!
Átkozott ki most sem áll a testvér-csókos
hajnal-táncba!

Átkozott, ki székelty gyilkol Szent Istvánkor,
zsidót gúnyol szombaton,

Kongatom piros harangom, ifjú szívvel
kongatom.

És ti vándorok, kik jártok társtalan és
rácsavartok
látatokra minden utat, hímes ösvényt:
menjete!k!
Testet öltött vágyaim, Ti vándorútra vert
csavargók,
szeretettől szőnyegelt út hátán halkán
lépjetek,
nyitott ajtó, ölelő kar, lágy kenyér, telt
kancsó várjon,
szívem hangja égjen minden testvérhívó
mondaton
S aki elhúnyt, lágy szemére béke, béke, béke
szálljon...

Kongatom piros harangom, ifjú szívem
kongatom

Mécs László

Helytörténeti források Bag múltjából

XVI. rész

BAG

*Magyar falu Pest Vármegyében,
birtokos Ura Hertzeg Grasalkovits Uraság,
lakosai katolikusok, fekszik Pesthez négy
mérföldnyire. Földgye nagyobb részént
termékeny, fája mind tűzre, mind épületre
elég, mivel földgyeinek némely része
homokos, néha pedig réttyeinek ártanak a'
vízáradások; noha malma helyben, szőleje is
meglehető, mindazáltal második Osztyáybéli.*

KIS-BAG

*Baghoz tartozó vendégfogadó, a pest-
kassai országutban, szép erdősegek közt.*

Magyar Országának leírása, Első kötet
Készítette: Vályi András
Királyi Magyar Universitászbeli Profeszsor
Budán, 1796

Égres TÁJÉKOZTATÓ

megjelenik kéthavonta, kéziratként • kiadja a **Helytörténeti Baráti Társuat** • 2191 Bag, Malom út 14.
Tel.: 06-28 / 408-369 • Mobil: 06-30 / 314-2492 • adószám: 19181943-1-13 • számlaszám: OTP 11742166-20101701-00000000
honlap: <http://hbtbag.ini.hu> • e-mail: bgusztav@dpg.hu • elnök: id. Balázs Gusztáv • tördelés: Katona Pál